

Vị thẩm phán và bà góa nghèo

Lc 18, 1 - 8

Phạm Xuân Chiến

1. Trong thành kia, có một ông thẩm phán, ông chẳng kính sợ Thiên Chúa.
2. Do bị oan, nên bà mãi cầu xin, nhưng mà ông chẳng minh xét.
3. Đã nhiều phen, con đứng đứng làm thỉnh, khi nhìn thấy sự gian ác,
và cũng không kiêng nể những người chung quanh vì ông vốn rất tự cao.
Lòng giá băng không chút xao động quan tâm, vì ông vốn rất tự kiêu.
cảnh bất công đàn áp những người cô thân, chỉ lo đến ích lợi riêng.

Trong thành đó, cũng có bà góa nghèo đã nhiều lần chạy đến kêu van:
Sau lại nghĩ, dù chẳng sợ Chúa Trời, cũng chẳng hề nể khiếp chi ai.
Con làm ngơ, lòng khép chặt hững hờ trước mảnh đời cùng khổ đau thương.

"Xin Ngài minh xét cho tôi. Xin Ngài minh xét cho tôi."
Ta xử vì muốn yên thân. Ta xử khỏi quấy nhiễu ta.
Con tìm sung sướng cho con cho dù nghèo đói quanh con.

ĐK: Chẳng lẽ nào Chúa không minh xét cho người đã được tuyển chọn.
Chẳng lẽ nào bắt họ chờ đợi ngày đêm hằng kêu khẩn Chúa.
Hãy tin tưởng và cầu nguyện luôn, vì Ngài hằng yêu thương ta.
Hãy tin thác và hãy cậy trông, vì Chúa giàu lòng xót thương.